מחוון למורה

מחוון: "אל יחטא המלך בעבדו בדוד": יהונתן ומיכל מצילים את דוד

🚪 **כרטיס כניסה:** 1. "הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו, וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו". 2. כעס מאד, קינא, ומאותו יום עוין את דוד (יח, ח-ט). 3. יהונתן, מיכל, כל ישראל ויהודה (יח, א, טז, כ). לקבל כל תשובה סבירה; הכרטיס לא נבדק בציון.

1. טיעון 1: דוד לא חטא לשאול, "כִּי לוֹא חָטָא לָךְ". טיעון 2: מעשיו טובים לשאול, "וְכִי מַעֲשָׂיו, טוֹב-לְךְ מְאֹד". טיעון 3: דוד סיכן את חייו מול גלית וה' עשה על ידו תשועה, ושאול ראה ושמח ("וַיָּשֶׂם אֶת-נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ"). אפשר גם: להמית אותו זה דם נקי, "וְלָמָּה תָּחֵטָא בְּדָם נָקִי".
2. שאול נשבע שדוד לא יומת. הוא לא עמד בשבועה: כשהרוח הרעה באה עליו, הוא ניסה להכות את דוד בחנית, "וַיְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לְהַכּוֹת בַּחֲנִית, בְּדָוִד וּבַקִּיר".
3. מיכל הורידה את דוד בעד החלון, ושמה במיטה תרפים וכרית מעור עזים, וכיסתה בבגד, כדי שהשליחים יחשבו שדוד ישן וחולה. כך הם התעכבו, ודוד הספיק לברוח רחוק.
4. יהונתן דיבר בגלוי עם אביו ולימד זכות על דוד; מיכל השתמשה בתחבולה ובשקר כדי להרוויח זמן. דומה: שניהם ילדי שאול, אוהבים את דוד ומסכנים את עצמם. שונה: הדרך (שכנוע מול תחבולה) והתוצאה (שאול השתכנע לזמן קצר; דוד ברח).
5. תשובה טובה: יהונתן סיכן את היחסים עם אביו המלך ואת מקומו בחצר; מיכל סיכנה את עצמה כששיקרה לאביה ולשליחים. אפשר לטעון שעשו את הדבר הנכון, כי הצילו אדם נקי ממוות ("וְלָמָּה תָּחֵטָא בְּדָם נָקִי"), ואפשר לטעון שקשה לפעול נגד אבא. כל עמדה מנומקת מתקבלת. (ניקוד מוצע: הסיכון של כל אחד 2, עמדה ונימוק 2, פסוק 1.)

פרשנות מסומנת כפרשנות (מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה' מובא בכתיב ה'. ממלכתי: שמואל א נלמד בכיתה ז' (פרקים טז-יז חובה; יח-כה יחידת בקיאות לבחירה). חמ"ד: לפי מתווה תשפ"ז ספר שמואל א נלמד בכיתה ח', והיחידה מתאימה גם לה; לימוד עם רש"י, רד"ק ומצודת דוד. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.